

Eindverslagen over wetsontwerpen nos. 332, 339, 336 en 381.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot aanvulling en verhooging van
het tiende hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar
1918. (Subsidie stichting proef-veevoederfabriek.) (332)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding
gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Algemeen juichte men de indiening van dit wetsontwerp toe,
waardoor veevoeder zal kunnen worden verkregen en de water-
vervuiling, veroorzaakt door de aardappelmeelfabrieken, zal
kunnen worden beperkt. Hoewel niet bewezen is en zelfs niet
waarschijnlijk wordt geacht, dat de gezondheid van mensch
of vee door bedoelde watervervuiling wordt benadeeld, achtte men
deze door hare zeer sterke stankverspreiding in de Veenkoloniën
een groot bezwaar. Ook de vischstand leed er zeer onder.
Gevraagd werd of, bij het slagen der proef, kon worden verwacht,
dat ook de andere bestaande aardappelmeelfabrieken deze vee-
voederbereiding zouden gaan toepassen en in het bijzonder of de
inrichting dier fabrieken zoodanig is, dat zij voor deze veevoeder-
winning gemakkelijk kunnen worden pasklaar gemaakt.

Gaarne vernam men van den Minister, hoe bij wetslagen
van de proef de andere fabrikanten zullen behandeld worden
en of thans niet eene bepaalde fabriek wordt voorgetrokken.
Hetgeen door den Minister daaromtrent in de andere Kamer
verklaard werd, liet, zoo meende men, aan duidelijkheid te wen-
schen over.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den
18den Juni 1918.

VAN BASTEN BATENBURG.
GILISSEN.
SMITS.
WESTERDIJK.
VAN HOLTHE TOT ECHTEN.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot aanvulling en verhooging
van het tiende hoofdstuk der Staatsbegroting voor het
dienstjaar 1917. (Verschillende onderwerpen). (339)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding
gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Gewezen werd op het dure gebouw, dat voor het Rijksgraan-
bureau is aangekocht en op de wenschelijkheid in zulke gevallen
van een tusschenpersoon gebruik te maken. Evenzoo werd
afgekeurd, dat ten behoeve van dit bureau een kostbare
automobiel was aangeschaft, waaruit, naar men meende, viel
af te leiden, dat ook hier weer niet de zoo noodige zuinigheid
was betracht. Anderzijds werd er op gewezen, dat de Directeur
van dit bureau zijne moeilijke en belangrijke betrekking steeds
kosteloos heeft waargenomen, hetgeen moest worden op
prijs gesteld en waaruit wel was te verklaren, dat de Minister
zich tegen de aanschaffing dier automobiel niet zoo krachtig
had verzet, als hij anders wellicht zoude hebben gedaan.

Handelingen der Staten-Generaal. — 1917—1918. — I.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den
18den Juni 1918.

VAN BASTEN BATENBURG.
GILISSEN.
SMITS.
WESTERDIJK.
VAN HOLTHE TOT ECHTEN.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot nadere aanvulling en
verhooging van het Vide hoofdstuk der Staatsbegroting
voor het dienstjaar 1918. (Buitengewoon krediet.) (336)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding
gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Bevreemding werd uitgesproken over de hooge kosten van
aankoop en vertimmering van een huis te Middelburg, bestemd
voor bureau-gebouw, ten behoeve van den Commandant der
Stelling van de monden der Maas en der Schelde. Men begreep
niet dat een bedrag van ruim 27 mille voor aankoop en van
ca. 53 mille voor vertimmering noodig kon zijn.

Aangedrongen werd lijders aan tuberculose zoo spoedig
mogelijk ter verpleging te doen opnemen, niet in een daarvoor
ongeschikt geacht marine- of militair hospitaal, maar in een
behoorlijk ingericht sanatorium. Ook op de sterke uitbreiding
van venerische ziekten meende men de aandacht van den
Minister te moeten vestigen.

Dat de dienst der Marine geen enkel officier meer zoude
kunnen missen voor den te Leiden geopenden cursus in de
Japansche schrijf- en spreektaal wekte bevreemding. Men
meende, dat bijv. van Nieuwediep uit wel aan dien cursus
zoude kunnen worden deelgenomen.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den
18den Juni 1918.

VAN BASTEN BATENBURG.
GILISSEN.
SMITS.
WESTERDIJK.
VAN HOLTHE TOT ECHTEN.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over de ontwerpen van wet tot verlenging van den duur
van den dienstplicht bij den landstorm, tot langer in
dienst houden van dienstplichtigen bij de landweer en
van ingelijfd en bij de militie. (381)

Verscheidene leden betreurden, dat de Minister van Oorlog de
motie-TER LAAN heeft ter zijde gelegd. Ofschoon niet wenshende
te beoordeelen de militaire redenen, welke diens houding
hebben bepaald, meenden zij toch, dat de groote nadeelen,
bij het tegenwoordig nijpend gebrek aan arbeidskrachten,

Eindverslag over w.o. n°. 381. — Voorloopig Verslag over w.o. n°. 258 en Eindverslag over de w.o. nos. 406 en 372.

speciaal in den landbouw, en den enormen omslag, dien de maatregel medebrenkt, wellicht aanleiding hadden kunnen geven hem op andere wijze of op een gunstiger tijdstip uit te voeren.

Andere leden waren van oordeel, dat de Minister terecht de oproeping van de landweer, ondanks die motie, had gelast, tot verhooging van 's Lands weerbaarheid. Zij vroegen echter of de verschillende bezwaren, aan een oproeping als hier bedoeld verbonden, niet zouden zijn te voorkomen door hen, die bij vertrek met verlof in een ander troepenverband zouden komen, niet eerder met verlof te doen vertrekken alvorens zij een 4 à 6 dagen in dat nieuwe verband waren gebracht.

Overigens bestond tegen deze wetsontwerpen geen bezwaar.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs der 13den Juni 1918.

VAN BASTEN BATENBURG.
GILISSEN.
SMITS.
WESTERDIJK.
VAN HOLTHE TOT ECHTEN.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over het ontwerp van wet tot instelling van een handelsregister.
(258)

Het afdelingsonderzoek van het wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Verscheidene leden konden zich met dit wetsontwerp zeer goed vereenigen.

Zij maakten echter de opmerking, dat ter beoordeeling van de soliditeit der ingeschrevenen in het handelsregister in de eerste plaats noodig is te weten, met welk kapitaal de zaak wordt gedreven en juist voor de opgave daarvan wordt een bepaling gemist, hetwelk zij betreunden.

In het algemeen achtten zij de straf, in art. 25 bepaald, te hoog; zoo moet krachtens art. 15 van het ontwerp de ingeschrevene iedere zes maanden eene opgave doen van het bedrag der in omloop zijnde schuldbrieven, zonder dat de aangever aan de verplichting tot het doen dier aangifte door een beschrijvingsbiljet of andere waarschuwing vanwege de Overheid wordt herinnerd. Is hij in verzuim — en hoegemakkelijk kan dat gebeuren — dan kan hij veroordeeld worden tot een geldboete van f 2000. Hiertegen werd opgemerkt, dat f 2000 de maximum boete is, terwijl het wettelijk minimum van f 0.50 ook voor deze wet geldt.

Voorts zouden zij aan een jaarlijksche opgave in stede van een halfjaarlijksche de voorkeur gegeven hebben.

Het werd als eene groote verbetering geacht, dat de retributie, voor de inschrijving verschuldigd, tot een maximum van vijftig gulden is teruggebracht.

De vraag werd gesteld of de betaling van het in art. 19 bedoelde bedrag ook dekt de inschrijvingen der filialen, verplicht gesteld bij art. 14, zoodat die laatste inschrijvingen kosteloos kunnen geschieden; de laatste opvatting zoude men alleszins billijk achten.

Sommige leden konden er zich niet mede vereenigen, dat zoo terloops de Kamers van Koophandel tot rechtspersonen worden gemaakt. Zoodra de in artikel 19 alinea 2 in uitzicht

gestelde wet er is, in welke wet toch wel opgenomen dient te worden, dat die Kamers rechtspersonen zijn, heeft deze alinea uitgediend.

En ook thans is, naar men meende, deze alinea overbodig door de overgangsbepaling van art. 30.

Andere leden konden de noodzakelijkheid van de instelling van een handelsregister niet inzien. Zij achtten de werkzaamheid eener dusdanige instelling gelijk aan een informatiebureau, terwijl toch een ieder, die bij onderzoek naar een of andere firma of zaak belang heeft, van de diensten van particuliere instellingen kan gebruik maken. Nu wordt weder een nieuw betrekkelijk kostbaar officieel lichaam met tal van ambtenaren gecreëerd. Als eerst een reorganisatie van de Kamers van Koophandel daaraan was voorafgegaan, ware dit heel wat aannemelijker geweest. Ook meenden zij, dat in deze zaak de Kamers van Koophandel niet waren gehoord. Zulks zou toch, naar de meening dezer leden, op den weg der Regeering hebben gelegen om tot een juist inzicht te komen.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 13den Juni 1918.

VAN BASTEN BATENBURG.
GILISSEN.
SMITS.
WESTERDIJK.
VAN HOLTHE TOT ECHTEN.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over het ontwerp van wet tot eenige voorzieningen betreffende den rechtstoestand van hier te lande geïnterneerde krijgsgevangenen van eene buitenlandse mogendheid. (406)

Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd de vraag gedaan of het niet wenschelijk moest worden geacht de hier te lande te interneren vreemde militairen aan de grens te doen keuren op venerische ziekten, die zich in ons land door de invasie van vreemdelingen zoo schikbarend hebben uitgebreid. Ook zoude men gaarne vernemen, hoe het thans staat met den voedselaanvoer voor de Britsche en Deutsche hier thans ondergebrachte krijgsgevangenen.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs van 13den Juni 1918.

VAN BASTEN BATENBURG.
GILISSEN.
SMITS.
WESTERDIJK.
VAN HOLTHE TOT ECHTEN

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over het ontwerp van wet tot wijziging en verhooging van het VIIde hoofdstuk B der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1918. (372)

Het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Sommige leden waren van gevoelen, dat de boomkweekers van Boskoop voldoende kapitaalkrachtig zijn om zich door de crisis